

i afbetalingslovens § 18 mente kunne føre til en sag om rettighedsfrakendelse, jfr. s. 50 i betænkning om køb på afbetaling (1950), nu i medfør af nyere lovgivning i vidt omfang er strafsanktioneret. Såvel lov om mærkning og skiltning med pris samt markedsføringsloven indeholder således regler om straf for misvisende eller manglende reklamer eller mærkning, ligesom markedsføringsloven og lov om visse forbrugerftaler (dørsalg m. v.) strafsanktionerer visse særligt pågående salgsmetoder.

Efter 2. pkt. finder straffelovens § 79, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2-3, tilsvarende anvendelse. Efter straffelovens § 79, stk. 1, 3. pkt., sker frakendelse på tid fra 1 til 5 år regnet fra endelig dom eller indtil videre, i hvilket tilfælde spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra den pågældende virksomhed efter 5 års forløb kan indbringes for retten. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren tillade, at indbringelse for retten sker inden 5 år, jfr. straffelovens § 79, stk. 3.

Til stk. 2.

Justitsministeren finder af de i betænkningen s. 119 anførte grunde, at kompetencen til at afgøre, om der skal nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse, bør tilkomme forbrugerombudsmanden. Stk. 2 bestemmer derfor, at påstand om rettighedsfrakendelse efter stk. 1 nedlægges af anklagemyndigheden efter anmodning fra forbrugerombudsmanden. Skønner anklagemyndigheden, at der under en straffesag kan blive tale om at nedlægge påstand om rettighedsfrakendelse efter stk. 1, skal sagen således forelægges forbrugerombudsmanden. Der henvises herom til betænkningen s. 119.

Til stk. 3.

I betænkningens udkastets § 42, stk. 2, 2. pkt., er stillet forslag om, at markedsføringslovens § 13, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, således at frakendelsessager skal behandles ved sø- og handelsretten i København, såfremt nærmere kendskab til markedsføringsforhold skønnes at være af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Udvalget antager, at sager, hvor der nedlægges påstand om rettighedsfrakendelse, som altovervejende hovedregel bør indbringes for sø- og handelsretten, jfr. betænkningen s. 120.

Da antallet af sager om rettighedsfrakendelse må antages at blive ret få, kan justitsministeriet tiltræde, at sager om rettighedsfrakendelse så vidt muligt bør behandles ved sø- og handelsretten i København, særligt hvis nærmere kendskab til

kreditkøbsforhold skønnes at være af væsentlig betydning for sagens afgørelse.

I stk. 3 er det derfor bestemt, at straffesager vedrørende overtrædelse af kreditkøbsloven, hvori der nedlægges påstand om frakendelse efter stk. 1, kan behandles ved sø- og handelsretten i København. Skønnet over, om en sag bør indbringes for sø- og handelsretten, tilkommer anklagemyndigheden, som forudsættes at udøve dette i samråd med forbrugerombudsmanden.

Herudover gælder de almindelige regler i retsplejelovens kapitel 63 om værneting og forening af straffesager. Retsplejelovens regler går i korthed ud på, at sagen, når der rejses tiltale for flere strafbare forhold, skal behandles ved den ret, hvorunder den lovovertrædelse hører, som nærmest har givet anledning til forfølgningen. Retten kan dog afvise den del af sagen, der ikke i øvrigt hører under dens virkekreds, dersom forening ikke findes hensigtsmæssig. Den praktiske virkning af de foreslåede regler er således, at sager, hvori der er spørgsmål om rettighedsfrakendelse, vil blive behandlet ved sø- og handelsretten, såfremt der alene er tale om overtrædelser af kreditkøbsloven eller markedsføringsloven. Er der tillige rejst tiltale for andre lovovertrædelser, der behandles efter reglerne om politisager, og har overtrædelser af kreditkøbsloven eller markedsføringsloven nærmest givet anledning til forfølgningen, vil sagen dog også kunne behandles ved sø- og handelsretten.

Indbringes en straffesag efter kreditkøbsloven, hvori der er spørgsmål om rettighedsfrakendelse, i medfør af stk. 3 for sø- og handelsretten, må det anses for mest hensigtsmæssigt, at sagen behandles efter de særlige regler, som efter retsplejeloven gælder for behandlingen af sager vedrørende lov om markedsføring. Dette gælder særlig reglen i § 94, stk. 1, 2. pkt., hvorefter halvdelen af rettens sagkyndige medlemmer skal repræsentere erhvervsdrivende og halvdelen forbrugere, samt reglen i § 104, stk. 4, hvorefter forbrugerombudsmanden kan beskikkes til at udføre tiltale for sø- og handelsretten og underretterne i sager vedrørende lov om markedsføring. Justitsministeriet finder, at de pågældende regler må antages at kunne anvendes analogt i sager vedrørende lov om køb på kredit, og har derfor ikke fundet anledning til at ændre retsplejeloven.

Til stk. 4.

Bestemmelsen indeholder hjemmel til at straffe den, som i strid med en bestemmelse om frakendelse driver virksomhed med salg på kredit. Reg-